

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P. K.**, proti žalovanej **Sociálnej poisťovni, pobočka Banská Bystrica**, Kapitulská č. 27, Banská Bystrica, v konaní o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej** č. 700-2130017307-GC03/07 zo dňa 25. apríla 2007, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/7/2009-31 zo dňa 5. mája 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 5. mája 2009, č. k. 23S/7/2009-31 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 700-2130017307-GC03/07 zo dňa 25. apríla 2007, ktorým žalovaná podľa ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej v texte rozhodnutia len „ZSP“) predpísala žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnnej osobe príspevok do fondu zamestnanosti a príspevok na poistenie v nezamestnanosti. Krajský súd zároveň žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej ako prvostupňového správneho orgánu, proti ktorému bolo možné podať odvolanie a preto konanie zastavil z dôvodu, že žalobca smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, pretože žalobca nevyčerpal riadny opravný prostriedok, ktorý zákon pripúšťa a zároveň aj z dôvodu jeho oneskoreného podania.

Krajský súd skúmal aj žalobcom namietané doručovanie napadnutého rozhodnutia žalovanou formou verejnej vyhlášky a konštatoval, že rozhodnutie bolo doručené fiktívne dňom 17. augusta 2007. Krajský súd o žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov rozhodol tak, že mu oslobodenie nepriznal s odôvodnením, že predmetné konanie je v zmysle § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov vecne oslobodené od poplatkov.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril presvedčenie, že na doručovanie verejnou vyhláškou neboli dané podmienky, pretože predpokladom pre tento spôsob doručovania je vykonanie šetrenia v takom rozsahu, že dostatočne preukazuje stav oprávňujúci tento inštitút použiť, t.j. že pobyt adresáta sa nepodarilo zistiť ani napriek úradnému šetreniu. Poukázal na to, že žalobca bol v rozhodnom čase poistencom žalovanej z titulu uzavretého pracovného pomeru a v čase doručovania bol práceneschopný, o čom doložil doklad – potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, na ktorom bolo vyznačené miesto, na ktorom sa počas práceneschopnosti zdržiaval a to V., Bratislava. Uviedol, že žalovaná si pri bežnom výkone a šetrení v rámci svojej vnútroorganizačnej štruktúry túto skutočnosť mohla zistiť bez akýchkoľvek problémov. Ďalej uviedol, že požiadal kataster o vykonanie zmeny pobytu z L. na T., ktorá však nie jeho vinou doteraz vykonaná nebola, čomu svedčí doklad o zaplatení poistného z 31. októbra 2001, z ktorého jasne vyplýva jeho adresa - T.. Vyslovil názor, že žalovaná doručovala rozhodnutie na L. a T. neoprávnene, pretože bola povinná doručovať ho na V. v Bratislave, ktorá je aj v súčasnosti platnou adresou na doručovanie písomností.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že predložený doklad o práceneschopnosti z 24. júla 2007 je irelevantný, nakoľko bol určený inej organizačnej zložke, ktorá viedla evidenciu a likvidáciu nemocenských dávok, mala inú vecnú príslušnosť a iný informačný systém. Podotkla, že v predloženom doklade o pracovnej neschopnosti bola ako adresa trvalého pobytu uvedená L.. K dokladu o zaplatení poistného, ktoré malo byť podľa žalobcu dôkazom o zmene trvalého pobytu na T., uviedla, že takýto doklad nemožno považovať za splnenie povinnosti SZČO v zmysle § 228 ods. 5 ZSP. Vyjadrila presvedčenie, že na doručenie rozhodnutia verejnou vyhláškou boli splnené zákonné predpoklady.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 247 OSP podľa ustanovení druhej hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (ods. 1).

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (ods. 2).

Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným (ods. 3).

Podľa § 250d ods. 3 OSP **súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom**, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Zo spisu krajského súdu je zrejmé, že žalobca sa žalobou zo dňa 9. decembra 2008, postúpenou uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 16S/2/2008-9 zo dňa 15. decembra 2008 Krajskému súdu v Banskej Bystrici, domáhal preskúmania rozhodnutia a postupu žalovanej č. 700-2130017307-GC03/07 zo dňa 25. apríla 2007, vyslovenia, že doručenie tohto rozhodnutia verejnou vyhláškou je právne neúčinné a odloženia jeho vykonateľnosti.

Žalovaná pobočka predmetné rozhodnutie doručovala žalobcovi na adresu L., Banská Bystrica, v máji 2007 s tým, že zásielka určená do vlastných rúk sa žalovanej vrátila s poznámkou „adresát je neznámy“. Žalovaná následne v auguste 2007 neúspešne doručovala zásielku na adresu T., Banská Bystrica, zistenú z Registra obyvateľov Slovenskej republiky, no aj táto zásielka sa vrátila žalovanej s poznámkou „adresát je neznámy“. Vzhľadom k tomu, že inú adresu pobytu žalovaná nezistila, doručila rozhodnutie podľa ustanovení § 212 ods. 13 a 14 ZSP verejnou vyhláškou s účinkami doručenia dňom 17.8.2007.

K dokladu o dočasnej práceneschopnosti vystavenému 24. júla 2007 odvolací súd uvádza, že tento doklad nemá súvis s konaním o predpísaných príspevkoch, v ktorých koná pobočka Sociálnej poisťovne v Banskej Bystrici, pričom vo veciach nemocenského poistenia je daná miestna príslušnosť pobočky podľa sídla zamestnávateľa, ktorým bola SPP v Bratislave (navyše je na ňom uvedená adresa trvalého pobytu – L., Banská Bystrica). Ako právne irelevantnú vyhodnotil odvolací súd námietku žalobcu, že žalovanej oznámil zmenu adresy, o čom svedčí doklad o zaplatení poisťného z 31. októbra 2001, nakoľko na tomto doklade je uvedená adresa T., na ktorú sa zásielku nepodarilo doručiť.

Podľa § 212 ods. 13 ZSP doručenie verejnou vyhláškou použije organizačná zložka Sociálnej poisťovne v prípade, keď účastníci konania alebo ich pobyt alebo sídlo nie sú jej známi.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že príslušná organizačná zložka môže pristúpiť k doručeniu verejnou vyhláškou účastníkovi konania len v tom prípade, ak jej pobyt účastníka konania nie je známy. Z administratívneho spisu žalovanej vyplýva, že žalovaná zisťovala aktuálny pobyt žalobcu, no bezvýsledne a preto dôvodne pristúpila k doručeniu rozhodnutia formou verejnej vyhlášky.

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa nepovažuje napadnuté rozhodnutie žalovaného za konečné rozhodnutie vo veci, ktoré nadobudlo právoplatnosť po vyčerpaní opravného prostriedku a preto nie je preskúmateľné súdom na základe správnej žaloby (§ 247 ods. 2 OSP). Odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky žalobcu za odôvodnené a keďže v konaní pred krajským súdom nezistil žiadne vady, dospel k záveru, že krajský súd nepochybil, ak konanie o žalobe žalobcu podľa § 250d ods. 3 zastavil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s postupom a rozhodnutím krajského súdu a preto napadnuté uznesenie podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanej žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová